

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci žalobce **MVDr. Ing. P. D.**, bytem K. 37, B. u T., proti žalované **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2015, č. j. 560 615 2508/47091-JI, ve věci změny výše invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2015, č. j. 560 615 2508/47091-JI **s e z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **j e p o v i n n a** nahradit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **671 Kč**, a to do **30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou ze dne 23. 2. 2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2015, č. j. 560 615 2508/47091-JI (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 16. 12. 2014, č. j. 560 615 2508. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu na důchod pro invaliditu druhého stupně podle ustanovení § 56 odst. 1

písm. d) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995, o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Řízení před žalovanou bylo zahájeno na základě žádosti žalobce uplatněné dne 8. 10. 2014, Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení v Třebíči (dále jen „OSSZ Třebíč“) ze dne 9. 12. 2014, podle kterého byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu prvního stupně.

V odůvodnění **napadeného rozhodnutí** žalovaná uvedla, že nechala vypracovat v rámci řízení o námitkách nový posudek o invaliditě ze dne 10. 2. 2015, jímž bylo zjištěno, že u žalobce se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 ZDP, a to nadále o invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 45%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 4 (afektivní poruchy – poruchy nálady, deprese, manie, hypomanie, cyklotymie, dystymie), písm. c) (středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Vzhledem ke značně stížené úrovni sociálního fungování a při zohlednění komorbidit byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena lékařem žalované na horní hranici daného procentního rozmezí, tzn. ve výši 45%. K nálezům uplatněným v průběhu řízení o námitkách lékař žalované uvedl, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení zdravotního stavu. Mezi doloženými lékařskými nálezy nebyly rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Zdravotní stav žalobce odpovídal nadále pouze invaliditě prvního stupně. Na základě toho lékař žalované potvrdil posudkový závěr lékaře OSSZ Třebíč ze dne 9. 12. 2014, neboť zdravotní stav žalobce odpovídal i nadále podmínkám pro přiznání pouze prvního stupně invalidity. Žalovaná k tomu uvedla, že námitky žalobce ohledně nepříznivé situace na trhu práce a jeho obtížné finanční situace nejsou důvodné, neboť se nejedná o hodnotící posudková kritéria pro účely posouzení invalidity. Pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti pro účely invalidity není relevantní, zda je žalobce s ohledem na svůj zdravotní stav skutečně schopen nalézt na trhu práce zaměstnání, ale zda je schopen pracovat a v jaké míře. Zdravotní stav žalobce byl komplexně posouzen, přičemž byly zohledněny veškeré i nově doložené lékařské zprávy a bylo přihlédnuto ke všem obtížím. I po přezkoumání celkového zdravotního stavu žalobce dospěla žalovaná k závěru, že pokles jeho pracovní schopnosti činí nadále pouze 45 %. Z uvedených důvodů podané námitky zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

V žalobě ze dne 23. 2. 2015 proti napadenému rozhodnutí a jejím doplnění žalobce uvedl následující žalobní body. V první řadě uvedl, že po nezaviněné autonehodě dne 2. 12. 2008 v Třebíči utrpěl úraz krční páteře, jehož následky se promítají do jeho zdravotního stavu dodnes. Léčí se od roku 2008 nepřetržitě ambulantně pro poškození krční páteře a přidružená psychiatrická onemocnění vyvolaná dlouhodobou neúčinnou léčbou, přetrvávající bolestí, pracovním vyčermením a celkově nepříznivou osobní situací. Jeho zdravotní stav se i přes léčbu dále výrazně zhoršuje, což doložil lékařskými zprávami. Prohlubují se i psychická traumata, jak z neúspěšné léčby, tak i bezvýhodné osobní a finanční situace. Za daného zhoršujícího se zdravotního stavu, včetně nedoslýchavosti, po

šestiletém neúspěšném léčení, nelze uvažovat o odpovídajícím pracovním zařazení v manžerských pozicích i nižšího stupně. Rovněž je vyloučena i manuální dělnická profese. Dne 28. 1. 2015 žalobce opakovaně podal námitky proti rozhodnutí žalované, v nichž uvedl, že podle jeho názoru je míra pracovní schopnosti poklesla o více jak 50 % a přiznání druhého stupně invalidity by bylo adekvátní. Žalobce se domnívá, že kvalifikace duševní poruchy jako středně těžké depresivní postižení není správná, neboť se jedná o těžkou depresivní poruchu, jak ji kategorizoval odborný psychiatr MUDr. Kabátková. Navíc žalovaná nevzala v potaz jako posudkově významné další zdravotní poruchy (nedoslýchavost, tinnitus, recidiva zánětu slinivky břišní, kteréžto choroby jsou pro zařazení do aktivního života a profese velmi významné, což musí být zřejmé i naprostému laikovi. Žalobce opírá svůj nárok o již doložené lékařské nálezy i posudek o invaliditě MUDr. Valíka ze dne 12. 2. 2015, podle něhož poklesla pracovní schopnost žalobce o 50 %.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě navrhla pořízení posudku posudkové komise MPSV ČR a a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud nechal pro účely soudního řízení vyhotovit posudek vypracovaný Posudkovou komisí MPSV (dále jen "PK MPSV") ze dne 3. 7. 2015. Komise byla složena z předsedy a dvou lékařů – odborného neurologa a psychiatra. Účastník byl jednání přítomen. Posudkové hodnocení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce vycházelo z pracovní anamnézy (praxe naposledy jako ředitel ZCV polikliniky Brno, od roku 2009 v evidenci uchazečů o zaměstnání). PK MPSV vycházela z kompletní podkladové dokumentace včetně zdravotní dokumentace (zejm. nálezu MUDr. Rolinka ze dne 19. 9. 2014, neurologického vyšetření MUDr. Shudiewa ze dne 9. 9. 2014, psychiatrického vyšetření MUDr. Kabátkové ze dne 10. 9. 2014 a 25. 11. 2014, ortopedického vyšetření MUDr. Rozkydala ze dne 18. 9. 2014 a ze dne 29. 5. 2014, chirurgického nálezu z nemocnice Třebíč ze dne 1. 5. 2014), jakož i nálezu doložených žalobcem k námitkám (neurologické vyšetření ze dne 28. 1. 2015, nálezy z ORL ambulance ze dne 26. 1. 2015 a psychiatrické vyšetření ze dne 29. 2015). Z vyšetření posuzovaného žalobce při jednání komise odborným psychiatrem a neurologem vyplynulo, že žalobce je lucidní, orientován, odpovídá ochotně, odpovědi jsou kvalitní v pomalejším psychomotorickém tempu. Žalobce byl vyšetřován bez opěrných pomůcek, krční páteř byla fixována měkkým límcem. Na základě uvedených skutečností PK MPSV dospěla k následujícímu posudkovému hodnocení. Podle názoru PK MPSV se u žalobce po autonehodě v roce 2008 a utrpění distorzi krční páteře s těžkou poruchou dynamiky a neurologickými následky (hučení v uších, chronické bolesti páteře, parestzie obou rukou...). Z uvedeného se rozvinula u žalobce vleklá těžká depresivní porucha, pro niž byl invalidizován a pravidelně sledován na psychiatrii. Deprese je těžká, onemocnění chronizuje, převládá obavnost, nesoustředivost, pocit vyřazení, beznaděj bez známek zlepšení. Žalobce není schopen sehnat zaměstnání, připadá si zbytečný, což nadále sekundárně zhoršuje depresi. Na své postižení se žalobce nedokázal adaptovat, protože je patrná výrazná sociální a pracovní maladaptace. Po neurologické stránce je patrný chronický dekompenzovaný cervikobrachální syndrom C 6- 7 páteře s doporučením maximálního šetření páteře. Z vyšetření ORL vyplývá zjištěná nedoslýchavost s binaurální ztrátou 34,3 % a dále oboustranný tinnitus hodnocený jako následek úrazu. Byl sledován rovněž na gastroenterologii pro chronickou pankreatitidu s nutností dodržování dietního režimu. PK MPSV hodnotila všechny uvedené zdravotní obtíže jako zhoršující depresivní symptomatologii žalobce. Vzhledem k chronifikovanému

charakteru nemocí a zhoršování psychického stavu na podkladě dalších somatických onemocnění nebylo možno u žalobce předpokládat stabilizaci a zlepšení zdravotního stavu.

Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s funkčním dopadem na omezení pracovní schopnosti PK MPSV považuje postižení psychické. Z posudkového hlediska PK MPSV hodnotila toto postižení jako středně těžké funkční postižení podle kapitoly V., položky 4c) se značně sníženou úrovní sociálního fungování a omezením denních aktivit ve stanoveném rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 – 45 %, kdy psychické postižení je závažné a vzhledem k velmi závažné sociální a pracovní maladaptaci, kdy v minulosti pracoval převážně ve vysokých manažerských funkcích, je podle PK MPSV svým postižením celkově výrazně limitován. Pokles pracovní schopnosti odpovídal horní hranici procentního rozmezí, tj. 45%. S přihlédnutím k dalším zjištěným zdravotním potížím (zejm. snížení sluchu s tinnitem a chronické pankreatitidě), které se významně podílejí na základním onemocnění a dále ho zhoršují, PK MPSV navýšila horní hranici poklesu pracovní schopnosti o dalších 5 %. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti činí 50 %. PK MPSV se svým hodnocením zdravotního postižení shoduje s prvostupňovým i námitkovým řízením, ale liší se v celkovém hodnocení poklesu pracovní schopnosti z důvodu přihlédnutí k dalším zdravotním postižením, které následně zhoršují základní onemocnění. K tomu je v posudku poznamenáno, že již v posudku lékaře žalované je uvedeno, že pokles pracovní schopnosti odpovídá 45%, a následně věta, že z důvodu zjištěného zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost o 50 %. Lze se domnívat, že se jednalo o administrativní chybu, anebo i možnost, že se posuzující lékař zabýval možností zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti. Proto PK MPSV změnila posudkový závěr a změnila pokles celkové míry pracovní schopnosti na 50 % odpovídající II. stupni invalidity. Žalobce je schopen využít zbývající pracovní potenciál v omezeném rozsahu s omezením fyzické zátěže a psychické zátěže. Dle prostudované dokumentace je tento zdravotní stav prokazován již psychiatrickým vyšetřením ze dne 10. 9. 2014 a možnost zlepšení se nejeví již reálná, proto PK MPSV dotovala posudkový závěr k danému vyšetření.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68, a § 70 s.ř.s.

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.

Při jednání nařízeném dne 21 . 9. 2015 účastníci setrvali na svých procesních návrzích. Krajský soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 3. 7. 2015, přičemž žalobce se k výsledku dokazování vyjádřil v tom smyslu, že by mu měla být přiznána invalidita II. stupně již od data 1. 1. 2014, což ponechal na zvážení soudu. K dotazu soudu, zda navrhuje ve věci nějaké další důkazy, obě strany shodně prohlásily, že žádné další důkazy nenavrhují. Zástupkyně žalované uvedla, že při stanovení data invalidity je třeba vycházet z data 10. 9. 2014, k němuž se také vztahuje posudek PK MPSV ze dne 23. 4. 2015 a které určil jako

datum vzniku invalidity. Žalobce při závěrečném návrhu požádal o přiznání náhrady nákladů řízení za cestu k soudnímu jednání svým osobním automobilem.

Žaloba je důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a

a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud doplnil dokazování posudkem PK MPSV ze dne 3. 7. 2015, který považuje ve smyslu citované judikatury za posudek formálně bezvadný a obsahově úplný a přesvědčivý. Z tohoto posudku vyplývá, že vzhledem k maladaptaci žalobce na jeho zdravotní postižení a vzhledem k souběhu rozhodného zdravotního postižení s ostatními zdravotními obtížemi žalobce činí pokles jeho pracovní schopnosti 50 %, což odpovídá II. stupni invalidity. Krajský soud vyhodnotil tento posudek i v kontextu skutečností zjištěných ze správního spisu a podkladové dokumentace a shledal tento posudek za stěžejní důkaz vypovídající o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí. Co se týká při jednání uplatněného návrhu žalobce, aby krajský soud rozhodl o změně stupně invalidity na II. stupeň již od data 1. 1. 2014, k tomu krajský soud uvádí, že tento žalobcův návrh nemá oporu v provedeném dokazování, přičemž další návrhy na provedení dokazování žalobce nevznesl. Za této situace krajský soud vycházel ze skutkového stavu, jak byl prokázán na základě citovaného posudku PK MPSV ze dne 3. 7. 2015, který za datum vzniku II. stupně invalidity považuje datum 10. 9. 2014.

Napadené rozhodnutí bylo tedy zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu (posouzení poklesu pracovní schopnosti žalobce ve vztahu k určení stupně invalidity), a proto je krajský soud zrušil, jak je ve výroku I. uvedeno.

Podle ustanovení § 78 odst. 6 s.ř.s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí. V dalším řízení je žalovaná vázána skutkovým stavem zjištěným v řízení před soudem a je tak povinna vydat ve věci změny výše invalidního důchodu žalobce nové rozhodnutí o námitkách žalobce ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, přičemž uplatnil nárok na náhradu cestovného k jednání soudu dne 21. 9. 2015.

Krajský soud při posouzení jeho nároku na náhradu cestovních výdajů vycházel z toho, že účastník nebyl ve věci zastoupen. Jeho cesta k soudnímu jednání byla tedy důvodně vynaloženým nákladem. Žalobce na výzvu soudu předložil ve stanovené lhůtě vyúčtování cestovních výdajů a doložil však osvědčení o registraci vozidla - osobního automobilu KIA Sportage, registrační značky 4J9 1540, který použil ke své přepravě k soudnímu jednání.

Podle tohoto dokladu je průměrná spotřeba tohoto osobního automobilu 6,8 l benzínu na 100 km při kombinované spotřebě. Při nedostatku jiné právní úpravy vycházel krajský soud podpůrně z právní úpravy cestovních náhrad obsažené v § 156 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, jakož i vyhlášce č. 328/2014 Sb. Podle ustanovení § 4 činí výše průměrné ceny za litr pohonné hmoty ve smyslu § 158 odst. 3 věty třetí zákoníku práce 35,90 Kč za litr automobilového benzínu 95 oktanů. Vzdálenost z místa trvalého bydliště žalobce k soudu činí cca 54 km při využití nejkratší cesty (www.mapy.cz). Krajský soud vycházel tedy z toho, že žalobce spotřeboval na své cestě k soudu a zpět do místa bydliště (108 km) cca 7,56 l benzínu). Spotřebované pohonné hmoty je třeba vynásobit částkou průměrné ceny za litr benzínu (35,90 Kč). Krajský soud dospěl k závěru, že náhrada za účelně vynaložené cestovní výdaje žalobce k jednání soudu činí 271,40 Kč. Krajský soud přiznal žalobci též tzv. základní náhradu za ujeté kilometry (§ 157 odst. 4 zákoníku práce ve spojení s § 1 citované vyhlášky), která je tvořena součinem počtu ujetých kilometrů a paušální částky 3,70 Kč/km, tedy celkem 399,60 Kč. Celkem činí náhrada cestovních výdajů 671 Kč, přičemž jiné náklady žalobci v předmětné věci nevznikly. Proto krajský soud rozhodl o povinnosti žalované zaplatit tuto částku k rukám žalobce, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. září 2015

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová